

Zona de nidificació de l'oreneta cuablanca

Arenys de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Arenys de Mar

Coordenades:

Latitud: 41.57941760763
Longitud: 2.5578510761261
UTM Est (X): 463142
UTM Nord (Y): 4603176

Classificació

Número de fitxa: 08006 - 433
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Decret 2/2008 de 15 d'abril; Llei 42/2007. Annex IV. Espècie protegida, categoria D.
Accés: Obert
Ús actual: Altres
Titularitat: Pública
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 18/05/2023 - 08:28

Descripció

En els diferents ràfecs d'edificis i balconades d'Arenys de Mar, i en especial a l'edifici del Mont Calvari, es localitzen zones de nidificació i estada de l'oreneta de l'espècie *Delichon urbica* coneguda popularment

amb el nom d'oreneta cuablanca. La majoria de nius estan en bon estat de conservació. Algunes cases on també s'hi poden observar són les del carrer d'Avall, número 24, 25; o al carrer de Jaume Borrell, número 6.

Es diferencia de les altres orenetes europees pel seu carpó blanc. Les parts inferiors són blanques i el cap, l'esquena, les ales i la cua són d'un color negre blavós. Les potes i els peus són curts i emplomats de color blanc. Les orenetes més joves, poden tenir un color grisós pels costats del pit que es va tornant blanc a mida que esdevenen adultes. El niu que construeix, té una forma hemisfèrica, amb una obertura circular normalment situada a la part superior. Aquesta obertura tan petita permet defensar el niu d'intrusos i evitar que l'ocupin altres ocells com els pardals. Tant el mascle com la femella s'esmercen en la seva construcció amb continus viatges a les rieres i camps on troben el fang necessari per bastir el niu. Quan plou es pot observar a altres orenetes ajudant a la construcció de nius. De fet, aprofiten el fang que els proporciona la pluja i al mateix temps eviten a altres parelles d'orenetes una pèrdua de temps i esforços inútils. Les boletes de fang es barregen amb la saliva que ho transforma en una mena de ciment. Mentre que d'altres transporten els materials, la futura mare va donant forma al niu i el poleix fregant les seves plomes per eliminar qualsevol rugositat que pogués ferir els petits un cop sortits del niu. La terra barrejada amb palla, pels i altres elements cohesionants enforteix les parets del niu; a l'interior s'hi col·loquen plomes.

L'oreneta cuablanca s'alimenta d'insectes voladors: mosques, mosquits i pugons que, a diferència de l'oreneta vulgar, són caçats durant el vol a molta més alçada. El seu règim alimentari i els beneficis que comporten han desembocat en la protecció legal de l'espècie, tant a nivell nacional, com estatal i internacional.

Observacions:

És una espècie que no té cap problema per conviure amb l'ésser humà i, si no se li fan caure els nius, tant les primeres com la seva descendència tornen cada any al mateix lloc i construeixen els seus nius un al costat de l'altre.

La seva presència és un bioindicador del bon estat ambiental del municipi.

Història

Durant l'època de cria, les podem trobar repartides per tota Europa, el nord-oest d'Àfrica, l'Àsia Central, la meitat nord d'Àsia amb l'excepció del nord siberià. A la tardor emprenen el viatge cap a l'Àfrica subsahariana i la Península de Malàisia, les dues grans regions d'hivernada.

A Catalunya hi nidifica en el 95% del territori, i comença a arribar a la segona quinzena de març iniciant el seu retorn a finals d'agost, tot i que amb el canvi climàtic, n'hi ha que en zones més temperades, degut a que són massa joves per emprendre el vol, es queden.

L'any 1998 i 2000, els ornitòlegs Pere Alzina i Enric Badosa varen dur a terme dos censos d'orenetes. Els resultats estan publicats a: <http://arenys.org/sostenible/orenetes/orenetes2000.htm>

Bibliografia

ANDINO, Héctor et alii (2005). Atlas dels ocells nidificants del Maresme. Andino, H; Badosa, E; Clarabuch, O i Llebaria, C. editors. Barcelona.

ARDLEY, Neil (1979). Las aves. Editorial Fontalba. Barcelona.

BOSCH MARTÍNEZ, Laura (2005). Primer cens dels nius d'oreneta cuablanca (*Delichon urbica*), Cabriels (El Maresme). Inèdit.

Enllaços d'interès:

[Cens de l'oreneta cuablanca \(*Delichon urbica*\) d'Arenys de Mar. Per Pere Alzina ...](#)

[Web de l'Institut Català d'Ornitologia](#)

[Servidor d'informació ornitològica de Catalunya](#)

